

протестираат и циганите са принудени да спят на палатки, осигурени от Червения кръст, под непрекъснатата полицейска охрана, до намиране на приемлива алтернатива. В Отксаркоага в Билбао през 1996 г. децата от цигански семейства не са допуснати да учат в местното училище и за тях е създадено специално училище в запусната сграда. Родителите бойкотират това решение, в което виждат явна сегрегация.

Циганите са сред най-талантливите музиканти и певци на Испания. Някои от най-известните личности сред тях са споменати в настоящата книга. Едно от най-популярните имена е танцьорът **Хоакин Кортес**. Заради бедността, в която живеят, някои млади цигани търгуват с наркотици и дори взимат психотропни вещества. Испания е вероятно единствената страна в Европа, в която наркотиците са сериозен проблем сред циганската общност. В същото време там все повече роми се записват да следват в специализирани колежи. **Хуан де Диос Рамирес Хередиа** е бил член на испанския и на Европейския парламент от листата на Социалистическата партия. Испанското кралско семейство подкрепи проведението в Севиля **Европейски конгрес**. Позитивна тенденция в живота на испанските роми е възраждането и развитието на ромския език, както и възобновяването на контактите с циганските организации в други страни. Асоциацията *Presencia Gitana*, с център в Мадрид, разработва широкообхватна програма за образование и културна дейност за ромите в Испания. Много местни организации са обединени в мрежа, *Union Romani*, и дейностите, които развиват, редовно са отразявани в списанието *Невиненс романи* („Ромски вести“).

ИТАЛИЯ. Циганското население по преценки е 100 000 души. През 1422 г. от север в Италия пристигат първите цигани – в Болоня идва „херцог на Малък Египет“ Андреус със спътниците си, около стотина души. Те носят писмо пропуск от унгарския крал Сигизмунд и твърдят, че са тръгнали към Рим при Папата. Свещениците в Болоня заплашват да отлъчат всеки, оставил се чергарите да му врачуват. Няма данни те да са били на аудиенция при Папата. По-късно се натъкваме на поредица от укази от различни части на Италия, които, от една страна, спомагат за проследяване пътя на циганите и, от друга, разкриват неприязънта към тези групи номади. Първият указ е издаден през 1493 г. в Милано и постановява всички цигани да напуснат областта, в противен случай ги очаква екзекуция.